

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja trikrat na teden, vtorek, četrtek in soboto, ter velja po pošti prejeman, ali v Mariboru s pošiljanjem na dom, za celo leto 10 gold., za pol leta 5 gold., za četrta leta 2 gold. 60 kr. — Za oznanila se plačuje od navadne četristopne vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača stempel za 30 kr. — Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Mariboru, v koroški ulici hišn. šte. 220. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v tiskarnici: F. Skaza in dr., v koroški ulici hišn. št. 229.

Slovenski poslanci gredo v državni zbor!

Prav nepričakovano nas je zadela novost, da kranjski poslanci zdajci nameravajo iti vendar v dunajski državni zbor. Prav radi bi bili dvomili nad resnico te novice, katero smo zadnjč na čelu našega lista prinesli in katero dencs naš popolnoma zanesljiv ljubljanski dopisnik zopet potrjuje. Razloge, ktere on hladnokrvno za tako ravnanje navaja, prihranimo si kasneje pretresti.

V očigled žalibog neutajljivega dogodka pak se moramo vprašati: ali se od one strani, od ktere se je na federalistični konferenci v Pragi — če smo prav podučeni — obljubilo, da Slovenci ne pridejo v državni zbor, in od ktere se je v klubu slovenskih narodnih poslancev odločno tudi v tem smislu delalo, zdaj se pa s čudno hitrostjo na to posluje ta sklep zopet opovreči — ali se od one strani zares ne pomisli, kako strašno daleč sega tako ravnanje?

Ali si niso poslanci premislili, da bode imel oni sklep resne politične boje za nasledek? Ali niso moči preudarili in prešteli, ktere so slovenskemu narodu na razpolaganje, da zdaj, predno je še do resnega boja prišlo, že k umikanju v dunajsko leseno kolibo pred škotskimi vrati trobijo? Ali morda niso v račun jemali nezanesljivosti Poljakov ter so pričakovali, da, ako drugi federalistični poslanci v državni zbor pridejo, je že zato nemška ustavoverna stranka z ministerstvom vred razgnana in centralistična ustava razpihana? Kako se torej opravičuje kompromitirajoča nedoslednost v sklepanjih?

Po našem trdnem prepričanju se niso politične razmere od tačas, ko je bil ta sklep storjen, v ničemer spremenile. Ustava ni v pravni stalnosti ničesa pridobila, klika v rajhsratu ni nič pravičnejša, nič spravoljubnejša postala. Nasproti, med tem je moralo najokornejšemu očesu zjasniti se, da ide nameravanje na Dunaji zopet do vlade došle klike na ta pot: s koncesijami, danimi Poljakom, svoje roke osvoboditi, da se po priljubljenem izrazu „državni zbor od deželnih zborov oprosti“, t. j. da se Slovincem in Čehom še tista individualna samostalnost vzame, kolikor malega je še imajo.

Kaj imajo ob teh razmerah naši poslanci na Dunaji v rajhsratu iskati? Kaj bodo tam drugega, nego stafaža za posmehovanje ošabnih nasprotnikov? Kaj nam mar, ali Tirolci v državni zbor gredo ali ne? Kaj nam mar ali je federalistična opozicija za 4 glase večja ali manja?

Federalizem Tirolecev nema tistih podlog in vzrokov kot naš. Pri njih se ne ravna o zagotovljenji narodnosti; nam je sprememba ustave toliko kakor državopravno zavarovanje našega naroda kot politična individualnost, pogoj za narodno življenje in narodno smrt, brez ktere ni za nas nobenega napredka niti na političnem niti na narodnem polji.

K tem svojim neizpustljivim pravicam, ktere nam samopridnost in perfidija ustavoverne stranke odteguje, moremo samo z zvesto zvezo s Čehi dospeti, s Čehi, našimi zvestimi zavezniki, kteri se pa ne bodo domislili ob dnevu svoje zmage — nezanesljivih prijateljev.

To se nam čisto jasno vidi.

Ali pa je morda res narod slovenski sklep neudeleževanja državnega zbora dezaviral? Ali ni z vsemi svojimi javnimi glasi enoglasno pritrdil? Ali niso vsa znamenja za to govoreča, da je narod pripravljen krepkemu in vrednemu vodstvu tudi ob uri večje nevarnosti in stiske slediti in svojo pravdo in pravico doseči?

Ali ni, nasprotno, nevarnost prav bližnja, da se pri tem nedoslednem, omahljivem in spačljivem vodstvu najboljše narodne moči s topo in nemarljivo apatijo od narodnega dela odvrnejo?

Zares na nas čini ta sklep vtis, da mati Slava oči proč obrača od svojih oslavljenih sinov.

Dopisi.

Iz Ljubljane. 8. januarja. [Izv. dop.] K naznanilu, ka so se naši državni poslanci odločili iti na Dunaj naj priobčim še nekaj razlogov, o kterih pravijo da so jih k temu sklepu napotili. Kakor znano dobiva kranjska dežela iz državne blagajnice 90.000 goldinarjev kot brezobrestno posojilo za zemljiščno odvezo. Bali so se, da bi ustavoverna večina v državnem zboru — če naših poslancev ni nazočil — to posojilo odbila in bi se potem celi znesek (90.000 gld.) moral deželi naložiti, kar bi zelo čutno naklado k zemljiščnim davkom uzočilo. Tako pa se misli tej nevarnosti priti v okom.

Kar se tiče sicer ne vsegdar merodajnega javnega mnenja, trdijo tukaj, da na Kranjskem eika na to, da gredo poslanci na Dunaj, češ, da je naša deželica premala za opozicijo, in da bi nove neposredne volitve mnogo dela (!) in stroškov zahtevale, čemer se tako izognejo. Vrh tega je pa tudi postopanje družih federalistov zlasti pa Tirolecev mnogo učinkovalo na „javno mnenje“ in na poslance še največ — in tako je sklep — iti na Dunaj — zdel se naraven in za silo tudi „opravičen.“ Da sedanji državni zbor brez Čehov ne bo ravno posebnih čudežev delal, to je brez dvoma, ravno tako gotovo je tudi, da mala tropica naših poslancev na nobeno stran odločilna biti ne more — pravijo.

Pri vsem tem sklepu se obžaluje sploh, da se solidarnost s Čehi pogreša.

Kakor se kaže, bodo naši poslanci (Barbo, Jugovic, Poklukar, Rudež) že pri prihodnej seji v državnem zboru. Dr. Zarnika ne bode.

Iz Ljubljane. 8. jan. [Izv. dop.] Zopet hočemo občinstvu povedati prigodbo, ktera se je prigodila v svobodnej Avstriji in utegne našo avstro-angleško svobodo z nova posvetiti. Banka „Slavija“ ima navado, da od c. kr. uradnij nemških pisem ne prejema, kar je vsled njene slovenske firme popolnoma naravno. Pa mariborska c. kr. okrajna sodnija nij se dala motiti in poslala jej je dne 29. grudna pr. l. uradno neizplačano pismo z nemškim napisom. Kakor iz prej povedanega razvidno, nij ona mogla takovega dopisa sprejeti in poslala ga je nazaj. — Nij pretekla na to še dobra ura, ko prilomasti v njeno pisarno nek človek, pove da je od c. kr. poštnega oskrbnitva poslan z nalogom naj omenjeno uradno pismo odda. Opravništvo „Slavije“ ga zavrne na opombo, ktera se je bila že prej na zadnjo stran zavitka napisala, jin še enkrat odločno ponovi, da dopisa na

nikak način sprejelo ne bo. On pa si dovoli s silo protiti in razjarjen vrata zalopnivši odide. — Na to je poslala „Slavija“ c. kr. poštnemu oskrbnitvu dopis, v kterem protestuje proti tacemu postopanju. Še tisti dan je dobila od c. kr. poštnega oskrbnitva odgovor, da se po nekem poštnem redu od l. 1829 pisma (tudi nemška) morajo sprejemati, in da ko bi se ne hotela, ima pošta pravico — prisiliti sprejetje. — V odgovor na to mu je poslalo opravništvo „Slavije“ dne 30. grudna pr. l. dopis, v kterem „Slavija“ poudarja nov ejšo pravico ravnopravnosti vseh narodov in jezikov. Da bi bila banka „Slavija“ novega leta bolj vesela, poskrbel je gospod Dežman, da je dobila personificirano avstrijsko svobodo v osobi beriča Šterka v pisarno. Ta človek je bil prav krotak videti, kajti smijal se je ko je prišel, in smijal se je ko je odšel, med tem je pa izkušal dokazati, da je banki dolžnost ferman c. kr. mariborske okrajne sodnije sprejeti; ker pa ona kljubu njegovim dokazom nij hotela te dolžnosti spolniti, povedal je prijazno, da njegov paša g. Dežman misli od nje izpolnenje te dolžnosti s silo dobiti in na to odšel. Drug dan pride omenjeni berič zopet in pokaže zastopništvu magistratni zaukaz, kterege v njegovi izvornosti tu navajam. Glasi se: Dem magistratlichen Amtsdienner Martin Šterk hier!

Ueber Ersuchen des k. k. Postamtes hier am 30. December 1871 Z. 1456 erhalten Sie in Gemässheit der § 40 & 41 der Briefpostordnung Auftrag, das beiliegende Dienstsreiben des k. k. Bezirks-Gerichtes Marburg der Vertretung der Versich. Gessellschaft „Slavija“ hier gegen Fertigung des Retour und des Abgangsrecepissesz w a n g s w e i s e zuzustellen und den daran haftenden Portobetrag pr. 10 kr. einzuheben. Sollte die Berichtigung der Portogebühr pr. 10 kr. seitens der gedachten Vertretung verweigert werden, so haben Sie behufs Einbringung derselben, sofort die Pfändung Transferirung eines geeigneten Gegenstandes vorzunehmen und hierüber Relation zu erstatten.

Stadtmagistrat Laibach 2. Jänner. 1872

Der Bürgermeister: Deschmann: m. p.

Ker se vsled tega ukaza beriču daje dolžnost bankino premoženje rubiti in bi, ko bi se to enkrat razneslo, utegnila nastati kakova pomišljavanja med interesujočim se občinstvom, češ, da banko „Slavijo“ že rubijo, sprejela je ta dopis in 10 kr. izplačala. — Pa kako ostrmi, ko dopis odpre in vidi, da gre tu za necega Ivana Rašlja, kteri še nikdar v njenej službi bil ni. Tedaj je slavna c. kr. okrajna sodnija v Mariboru zopet vsled svoje c. kr. moči in §§. poštnega reda skoraj pol Ljubljane zavoljo enega, ne na pravo mesto poslanega odloka v nemškem jeziku pisanega in z nemško adresopreskrbljenega, po koncu spravila. Najlepši nauk pa, kterege si iz tega pohlevna ničla ali avstrijski občan posneti more, je ta, da se mu, ako svoje pravično zahtevanje zavoljo ravnopravnosti jezika nasproti c. kr. uradom izreče, s silo proti in premoženje za pošteno kazen zarubi. Živela svoboda.

Iz Gradca. — a — [Izv. dop.] Društveno življenje tukajšnjih Slovanov se je začelo z letošnjim šolskim letom prav ugodno razvijati. Že Preširnova veselica v našem društvu „Slovenska beseda“ se je odlikovala z izbornim slovenskim govorom in krasno deklamacijo največjega umotvora pesnikovega „krsta pri Savici“, ko so prejšnje veselice bile skoraj brez izjememe plasi, včasih

— vendar redko kedaj — s petjem. Ali ta vaja v govorništvu, ta duševna zabava, ki ima gotovo vpliv na mladost tukajšnjih višjih šol, ostala bi zopet osamljena, ako nebi pododbor za predavanja in veselice razumel bolje od prejšnjega vzvišeno nalogo društva, ki ima biti vadišče naše v materinščini, ki hoče v resnici družiti vse svoje toliko raznorečne društvenike. Poskrbel je pododbor pravim in uvedel za vsakih četrinajst dni „tihe večere“ z znanstvenimi predavanji in petjem.

V soboto 6. januarja se je storil začetek s temeljitim predavanjem g. tajnika stud. phil. „o dramatik“ v slovenskem jeziku. Govor je trajal čez pol ure. Poslušalci: Čehi, Slovenci in Hrvatje, v mnogobrojnem številu — celo gospe in gospodičine — so poslušali z veliko pazljivostjo do konca govora, kateri je — o teoriji govoreč — bil v resnici dobro premišljeno v čistem in gladkem jeziku izvršeno delo. Po govoru: zbori društvenih pevcev in napitnice, med njimi radovoljno pevanje slovanskih napevov ljubeznjivih gospodičin s spremljevanjem na glasoviru, vse, posebno slednje v največje zadovoljstvo društvenikom. Tako je bil prvi „tihan večer“ odlična duševna zabava, katero pričakujejo društveniki v bodoče z največjim veseljem, kar so izrekli najodličniši vedrim licem pozno pri odhodu. Gospoda Čehi, vajeni vedno le česki občevati, učijo se od nas Jugoslovanov z veseljem naših narečij in mi zopet njihovega, in tedaj zborujemo pri naših shodih v četverih, da, v peterih jeziki. Tako je začelo društvo „Slovanska beseda“ kljubu vsem neprilikom in nasprotnim rovanjem nekterih „slovanskih“ dijakov budno napredovati, in od dne do dne pristopajoči novi udje obetajo vedno lepši razevet. Upajmo, da nam ozeleli v tem društvu jedinstvo in vzajemnost vseh v Gradci bivajočih, posebno pa učecil se Slovanov, ktera enkrat pričeta in v omladinska srca ukoreninjena hoče biti trdna, vedno trdnejša vez za raztrošeno javno življenje. Boljše poznanje nam hoče spremeniti naše simpatije v ljubezen. — V sredo 17. januarja napravi društvo „Slovanska beseda“ ples, „venček“ v Puntigamovi dvorani, kamor se vabijo tudi nedruštveniki, posebno pa bi nas veselili gostje iz domovine Slovenije.

Iz Trsta. 7. januarja. [Izv. dop.] Slovenci vedo, da so se tu pri nas v Trstu že večkrat naperi delali v slovenskem literarnem delovanju, posebno v novinarstvu, ki je dan današnji najvažnejši faktor vsacega naprednega gibanja — ne zaostati za drugimi mesti. Ali zdaj nemamo nobenega tržaško-slovenskega lista več. „Primorec“ je z zadnjim listom nehal, dasiravno je bil pomlajen, še preveč „pomlajen.“ Tudi humoristični listi, ki so tu začeli izhajati, nehali so. Kje je uzrok? Gotovo ne v mestu in kraji samem. Trst je, kakor sem že večkrat poudarjal, za nas Slovence neizmerno važen, da, za našo slovansko bodočnost morda še važnejši nego Ljubljana sama, ker Trst je svetovno mesto, za Trst vedo vsi narodi, za Trst vedo Rusi, za Trst mora vedeti vse Slovanstvo. Obkolujemo in strazimo ga pa še Slovenci in vsa pretirana, od vlade naše in italijanske žalibog podpirana italijanska agitacija nas more pač zaduševati, a nikdar zadušiti. Okolo Trsta biva živ, krepak narod slovenski, in Trst sam hrani v sebi mnogo, jako mnogo našega elementa, s katerim bi se dalo in se bode moralo kaj početi.

Kako torej, da se ne more tu lokalni list vzdržati? Odkritosrčen odgovor na to je po mojem mnenju: ker dozdej nismo mogli še najti realnih tal, realnih podlog. Tržaško-slovenski list bi moral biti popolnoma lokalni, zato pisan in skrbno uredovan za naš specijalni publikum, po domače, in naše ljudi zanimajoče. Koliko se je v tem grešilo, kako so naši pisci rajše segali v dostikrat nerazumljeno višjo politiko in zato realna tla pod nogami izgubljali — tega ne bodem zdaj kritikoval, ko jih ni več. Bog daj, da kadar zopet začno, bolje začno, potem jim bode tudi podpora bolj gotova, ktere dozdej niso imeli. Pogledimo samo kako tukajšnja istersko-hrvatska „Naša Sloga“ ma že 3000 prejemnikov!

Ob času kranjskih volitev smo tudi pri nas z nevoljo čuli in čudili se, da so nekteri učitelji na Kranjskem glasovali z izdajalec in tujci naše slovenske domovine. Ali tudi pri nas je z učiteljstvom, tem stalom in stebrom podučenejšega in torej narodno značajnejšega prihodnjega slovenskega zaroda, jako slabo. Italijanski protiaustrijski tržaški magistrat je pri zadnjih premembah učiteljev hudo zagrozil se jim, da bodo odpuščeni, ako se kolikaj iskrene Slovence kažejo. In pritisk tega magistrata je za Slovence grozovit. Ali Avstrija podpira tudi italijansko izdajo, samo da Slované zatira.

Iz Postojne. 8. jan. [Izv. dop.] Včerajšnja beseda v naši čitalnici je bila jako zanimiva, samo škoda, da se je zbog slabega vremena ni toliko občinstva udeležilo, kakor navadno. Pričela se je s petjem. Samospjev „Slavjana domovina“ g. Ditriha se je odlikoval posebno. Kar je zbor pri prvi, slabši peti pesmi („Husitska“) pregrešil, [popravil je s tretjo točko, prednašal nam je „venec narodnih pesmi“ izvrstno, posebno nam je pri zadnji pesmi „Kje dom je moj“ velekrasni a milo doneči glas gospice Franje Krenove izvrstno dopadel. Ustreženo nam bode izborna pevkinjo še večkrat videti na čitalničnem odru, predno se od nas posloviti. V komičnem prizoru skazala sta se gg. D. in L. spretna komikarja. V igri „Uskok“ pokazali so vsi diletantje, da je vsak svoji nalogi kos; g. Penko je predstavljal viteza Želeviča prav dobro, posebno hvalevredno pa moramo omeniti gospice Lavrenčičeve, ki je nam kot spretna moč že dobro znana; g. Ditrih je izvršil svojo nalogo izborna, g. Čampa je igral strežaja natančno, kakor se tudi g. M. Lavrenčičevi igri ne more čisto nič podtikati. Sploh moramo čitalnici naši čestitati, ka ima tako dobre moči med svojimi diletanti. Po igri se je zasukal še mladi svet, med tem ko smo stareji v pristranskih sobah se zabavali še pozno v noč.

Iz Zagreba. 9. jan. [Izv. dop.] Ustanove, dogovorjene na Dunaji med našimi vodjami in ogersko vlado, spadajo še zmerom med skrivnostne misterije, za ktera samo neki vedo. Inostrani, zlasti dunajski in peštanski listovi, donšajo vsak dan druge vesti o dosedanem vzpehu dogovaranj; pa — dasiravno se na zanesljive vire sklicujejo, vendar z nami vrednič gotovega ne vedo. Vse kar ti listovi v tej zadevi pišejo ni nič drugega nego navaden vsakdanji močnik, s katerim se velikomestno filisterstvo dan na dan hraniti mora. Faktum je pa, da ustavoverni listi na Dunaji, in Deakovi v Pešti napoteno pomirjenje škilo gledajo. — Kakor se čuje, dogovarjanje še ni končano, ampak kar se je na Dunaji začelo, to se bo te dni v Pešti nadaljevalo, in brž ko ne nazadnje v Zagrebu zaključilo. Molk naših vodjev je najgotovejše znamenje in najsigurnejše poročstvo, da se je na Dunaji vendar nekaj stalnega dogovorilo. Ako bi dosedajšnja dogovarjanja brezvzpešna ostala bila, naši vodje bogme ne bi nobenega razloga imeli, to pred narodom zamolčati. Da! ta nevzpeh bi se bil takoj na veliki zvon obesil in z velikim bobnom po deželi razbobnal. — Magjaronska stranka napenjala se je na vse pretege, ter upotrebila vsa mogoča sredstva, da dogovarjanje takoj iz početka skali, da brezdušno med našo narodno stranko in ogersko vlado še bolj razširi, in gloše bolj izgloboči. Sumničenja, kovarenja, laži, vse to in še drugo umazano orodje so vzdignili magjaroni proti narodnjakom, pa — kakor se vidi — brez uzpeha. Po Zagrebških ulicah so tekali in sopihali sem ter tje kakor brodniki na prebitej ladji. Kakor se čuje, svetovali so Lonyayu, naj 1. Raucha nazaj na bausko stolico posadi, 2. naj se vsi naši narodni zastopniki, ki so znano izjavo o odgodovanju sabora 20. septembra podpisali na temelji Žuvičeve postave o obrambi ustave, tako imenovanega „galgenpatenta“, zavoljo rovanja pod obtožbo postavijo, in 3. potem nove volitve za sabor razpišejo, pri katerih bi, to se ve, pod sodnim preiskavanjem stoječi narodni zastopniki niti aktivne niti pasivne volilne pravice imeli. Po tem manévru mislijo magjaroni sabornico spet s svojimi

pristaši napolniti. To svedoči bolj kakor vse drugo, kako so magjaroni že na kantu s svojimi sredstvi v dosego saborske večine. Naš narod pa vidi, kaj ima pričakovati, ako bi se magjaronska stranka kdaj na kak god umetljen način spet do saborske večine dovila. Bilo bi res, kakor je „Obzor“ te dni rekel, devet desetih naroda v zaporu, deseta desetina bi pa pred ječo na straži stala.

Osodo Habsburške monarhije odločili smo že večkrat baš mi Hrvatji. Tudi denes se more to zgoditi. Važnost hrvatskega in sploh jugoslovanskega vprašanja kolikor za notranjo, toliko in še več za zunanjo politiko je obče pripoznana. Sam kralj, prevzemši predsedstvo v dogovarjajočih sejah, je to zasvedočil. Mi Hrvatji smo gledé vzhodnega vprašanja tista roka, s ktero more Avstro-Ogerska globoko dole v Orient posegniti. Če mi svojo roko stisnemo, so naši državniki ročaj za orientalno vprašanje izgubili! Mi imamo gorko sree za svoj rod in dom, poleg gorkega srca pa tudi dosta hladno in trezno glavo, in to je kar nas prenapetih iluzij varuje in našo situacijo, našo važnost spoznati in presoditi da.

Iz Dunaja. 9. januarja. [Izv. dop.] (Slovenci v državnem zboru!) Ne morem vam povedati kako prav kot dete se veselim, svoje ljube in drage rojake in deželane, kranjsko-slovenske poslance videti kako bodo pridrdrali po železnici v našo leseno hišo pred škotska vrata, kjer se rajhsratuje, in bodo zopet, da, zopet zasedli svoje prostore tam v zadnji klopi na desnici vzpored največjih Atlantov slovanske lepše in večje bodočnosti, vitežkih in značajapolnih bratov Poljakov. In kako jih je tu treba, da treba! Saj je vsacemu ustavovercu v rajhsratu naročeno naj si skrbno vrat zavija, dobro obutev kupi in kadar je huda zima, pridno fiakerja upotrebljuje, da se jih nekoliko ne prehladi, in tako zbornica „beschluss-unfähig“ ne postane, dokler ni nova postava sklenena, namreč, da v sili „tres faciunt collegium“ t. j. da Brandstetter in Seidel z ženijskim politikom Hiacintom Turnom in goriškim gospodom Črnetom v sili sami popolen rajhsrat činijo. In potreba jih je tudi še iz drugega obzira. Trdno sem namreč preverjen, da bodo naši slovenski poslanci že pri adresni debati vstali za poredoma vsi, in z močjo resnice in demosteničke zgovornosti, z batom logike in politične modrosti, z navdušenjem pravične jeze — pobili in potolkli jalovost, gujilost, nepoštenost nemško-prusačke ustavovernosti. In „gaudium“ mojega srca bode velik, kadar jih bodem poslušal z visoke galerije kako bodo vstali in govorili za nas vsi — razen Zarnika, se ve, če je res, da ga ne bode, kakor berem v današnjih tukajšnjih listih. In bodite preverjeni, dragi bralci, da vam bodem tačas ravno tako z veseljem in marljivejše poročal vtis tega najnovejšega, [najzdatnejšega slovenskega udeleževanja državnega zbora, kakor je, nego sem dozdej dopisaval.

Politični razgled.

Za poslansko zbornico državnega zbora je spisal dr. Herbst osnovo adrese, v kateri je izgovorjena zadovoljnost s sedajnim ministerstvom in graja prejšnjemu. Za opravičene želje imajo državne osnovne postave dosti prostora, pravi osnova adrese, česko državno pravo se s stališča ustave ne more za opravičeno priznati, med ustavo in českim državnim pravom ni poravnave! Osnova adrese obeta podporo sedajni zlati pri prizadetvi, ustavno pravno stanje utrditi, pa to se more samo zgoditi, ako se državni zbor neodvisen stori od deželnih zborov. Gališko vprašanje hoče osnova adrese z direktnimi volitvami vred rešiti. Postave na mesto konkordata so osnovi adrese zaželene, tudi one o pravosodji, pa imenitniše se jej zde reforme davkov. Osnova adrese obeta vestno preudarjenje vseh vladnih predlogov, pa materijalno stanje nižega duhovništva hoče še le potem zboljšati, kadar bode popravljeno nalaganje davkov na cerkveno premoženje, kadar bode odgoja dušnih

pastirjev v smislu resničnih interesov cerkve reformirana in kadar bode upliv države pri nameščeni v službe dušnih pastirjev zagotovljen in razširjen. — K tej osnovi, koja bode v polni hiši še menda precej premenjena, naglašamo samo, da osnova pravi, da ima ustava na Českem pravno veljavo in da med njo in českim državnim pravom ni poravnave. Te besede so nezaupnica za krono, koja je pravo českega kraljestva priznala.

Razume se samo ob sebi, da so ustavoverni listi prisiljeni hvaliti to osnovo do neba, da si priznavajo njene pomanjkljivosti ter se tolažijo, da bode še le pri adresni debati „svoj pomen“ dobila. — Treznejši časniki pa v adresi, koja s federalisti neče poznati „nobenega“ pomirjenja, ne vidijo drugega nego zagriznenost g. Herbsta in ljuto jezo njegovih tovarišev, ki igrajo za svojo samokorist z zadnjo karto.

Glasilu hrvatske narodne stranke „Obzor“ in zagrebška „Südslavische Correspondenz“ izpregovoriti o uspehu dogovorov hrvatskih zaupnih mož z Magjari. Obadva lista sta — to se ve po vrnovših se poslancih dobro podučena — zadovoljna z uspehom. „Obzor“ pravi, da je mreža ktero so pletli magjaroni nad glavami narodne stranke potrgana. Magjaroni so si namreč prizadevali vsako pomirjevanje z narodno stranko zabraniti, sabor razgnati in vse narodne hrvatske poslance zaradi znane izjave 20. septembra pod kriminalno preiskavanje deti. To se jim ni posrečilo, temuč narodnjaki so, občeči polnih 8 dni z ogerskimi državniki svoje predloge stavili in popolnoma pobili vsa natoleevanja, ki so jih magjaroni o njih pri dvoru in pri Magjarih trosili. Zahtevi narodne stranke, kakor so jih zaupni možje Ogrom predložili so: naj se celokupnost trojedne kraljevine t. j. pridruženje Dalmacije in vojne krajine uresniči, naj bode hrvatska deželna vlada samostalnija, naj ima dežela svobodno gospodarstvo z deželnimi prihodki, in razširjenje deželne avtonomije v onih vprašanjih, ki specijelne interese dežele zadevajo. Ogerski državniki so izrekli, da se da o teh terjatvah govoriti. Hrvatski narodnjaki pak so zahtevali kot dokaz spravoljubnega duha — odstranjenje zdanje, in postavljenje narodne domoljubne vlade. — Po tem tacem imamo na Hrvatskem kmalu večjih sprememb pričakovati. Sabor pa bode stoprv izvel, ako je sploh mogoče, popolno spravo.

Ogerski državni zbor je 9. t. m. pričel zopet svoje seje. Vodja skrajne levice Madaras je pravosodnega ministra vprašal, ali hoče preiskavanje začeti proti predsedniku finančne višje sodnije, kteri je bil pri volitvi v Ujhelyer-u zasačen ko je volilce podkupovati hotel, in je bil zaradi tega od razdraženega ljudstva na tla vržen, po snegu valjan in komaj rešen iz ljudske jeze.

Pruski časniki, zvesti zaveznički naših ustavovercev, začeli so se nezadovoljno pritoževati čez svoje avstrijsko-nemške prijatelje. Tako prinaša pruska „narodno-liberalna“ „National-Zeitung“ članek ki se ostro posmehuje dunajskim ustavovercem, kteri ne vedo kaj bi radi, in kako bi radi. Očita jim strah pred samimi seboj, da ne znajo federalistične stranke razdeliti, da si ne upajo v kisljabelko poljske sprave ugrizniti itd.

Na Francoskem so bile na 14 krajih nove volitve. Izvoljenih je dvanaajst republikancev in sicer 8 zmernih, 4 radikalni, 4 konservativci (in samo eden Napoleonovec. Ta zmaga republikancev zopet kaže, da se republika na Francoskem utrjuje kljub rovanjem monarhističnih privrženikov.

Razne stvari.

* (Iz Gorice) se nam javlja: št. 1 lista „Soče“ je konfiscirana zaradi članka „Iz Prage.“ To naznanjamo naročnikom z opombo, da se nam bo morda posrečilo rešiti omenjeno številko „Soče“, če ne, pa bomo naročnike na drug način odškodovali. Novo ministerstvo je menda strune napelo.

* (Slovensko kat.-politično društvo) se je osnovalo v vasi Bušek pri Rogateu.

* (Iz praznenede službe.) Pri okrajni sodnji v Črnomlji služba adjunkta (800, pozneje 900 gl.); pri okrožni sodnji v Novem mestu je prazna služba oficijala (600, pozneje 700 gl.); prošnje za obe službi se naj oddajo do 21. jan. 1872 predsedništvu okrožne sodnije v Novem mestu.

* (Imenovanja.) Adjunkt okrajne sodnije v Ormužu, gosp. Edv. vit. Romani je prišel kot okrajni sodnik na Vransko. Gosp. Globočnik, okrajni sodnik v Ljutomeru je prestavljen v pokojni stan.

* (Deževno vreme na Kranjskem) dela mnogo škode. Tako se čuje da so v Lescah vsi hlevi pod vodo in da je enemu samemu posestniku potonilo 28 ovac. Pôde so morali presekat, da so živali izvlekli. —

* (Proti dvoboju.) V Gradci sta se lamsko poletje dva slušatelja prav v dvoboju za svojo čast poskusila. To se godi na univerzah sicer vsak dan, pa sodnija malokedaj kaj izve o tem. V Gradci pa je bil eden dvobojnikov zaradi javne posilnosti obtožen in ko so ga pred sodnijo vprašali, od kod ima rob na roki, izpove, da ga je dobil pri dvoboju z enim kolegom. Sedaj je pričeto preiskavanje tudi proti zadnjemu, kteri zaradi v dvoboju dobljene rane še v postelji leži. — Čas bi bil, da državna oblast nedostojnostim med študenti uspešno nasproti stopi. Toda težko je, ker so sinovi najupljivših mož večjidel udje takih društev, koja v pravih dvoboj dovoljujejo svojim udom. In kam bi potem prišli nemški burši? Kam bi prišlo kulturno poslanstvo Nemčije, ako bi se že nemški mladenčiči ne vadili, si s silo pravice iskati!

* (Strosmajer.) Ker se je vest raztrosila, da je vladika Strosmajer v Neapolji zbolel, poprašali so hrvatski Primorci, kakor se nam iz Kraljevice poroča, pri municipiji napolitanskem, je-li to istina. Dobili so odgovor, da je biškup v najboljšem zdravju odpotoval v Palermo.

* (Narodni kazino) so ustanovili v Zagrebu gg. Krestič, Mrazovič, Breslauer, Čop, dr. Kopač, dr. Hofman itd. Do zdaj je bilo društveno življenje v Zagrebu še bolj zanemarjeno nego pri nas.

* (Dr. Rački) predsednik jugoslovanske akademije je v sredo 10. t. m. čital v seji akademični razpravo: „O redu v vladanji in rodoslovji hrvatskih kraljev narodne dinastije.“

* (Kratka sodba.) Neki tat z imenom Andrija Erdelič je na Hrvatskem ukral tri konje, prepeljal jih na Oggersko in tam prodal. Ko se je vrnil domu v vas Budrovec (pri Virovitici) ujeli so ga kmetje in so ga s sekirami takoj ubili.

* (Pivovarji) so na Dunaji vsi delo ustavili. Stavijo terjatve, o kterih lastniki pivovarnic pravijo da niso take, ki se strinjajo s poslom pivovarjenja.

* (Od levov umorjen) je bil nek mož na Angleškem, kteri je v posebnem železnem hlevu vozil pet levov po svetu in kazal, kako jih je ukrotil. Ubogali so ga levi dolgo, zadnjič pa pride enemu v glavo, da ga med produkcijo od zadaj zgrabi in ga s svojimi tovariši raztrga.

Izpred sodnije.

(Dalje.)

Predsednik: Gašpar Kalin! Vi ste 19. junija 1870 v Novo ves šli? Kalin: da! Preds. Kaj vas je tje napotilo? Kalin: Popolnem lahko! Nedeljo popoldan je bilo in mislil sem si, pojdimo gledat, kaj bode in tako smo se pojedili pri Mihelu zbrali. Potem smo šli iz Bistrice v Novo ves in pri Kovači smo 1/2 ure čakali, predno so gospodje vkup prišli. Gospodje so šli naprej in mi za njimi. Preds. Jih je bilo več? Kalin: Da, bilo je več gospodov iz Bistrice, ki so čakali, da se pridiga začne. Ko so gospodje prišli, smo jih pozdravili in za njimi šli. Mislili smo si, ako bode kaj prida, naj tudi čujemo in sicer po nemško. Na to se začne mizar Pliberšek prepirati in tako se je pričelo, da so naenkrat bili navskriž. Preds. Veste,

zakaj je bil Pliberšek udarjen? Kal. Tega ne vem, ker sem 24 korakov proč na voglu hiše stal in tam sem slišal, da je duhovnik na stopnicah sunil. Preds. Zakaj pa? Kal. Ja, jaz nisem bil gori. Šlo je več ljudi proti vratom in duhovni gospod je šel v lopo in vrata so se potem zaprla. Pred sem pa že videl, kako je gosp. dr. Srnce padel in udarjen bil in ko je zopet ustal, rekel sem mu: Glejte, da v sobo pridete, če ne, bodete še bolj nesrečni. Potlej sem ga peljal na stopnice, kjer je v hišo šel, vrata pa so se zaprla. Ali tu je bilo okolo 300 ljudi, ki so vsi noter hoteli, ker je Anton Stopar imel nogo med vrati priprto in množica ga je hotela rešiti. Preds. Tedaj so ga hoteli rešiti? Kal. Pri velikih hišnih vratih. Preds. Bili so pa tudi pri vratih za hišo ljudje? Kal. Da, tudi tam jih je bilo več. Preds. Zakaj pa? Kal. Tega ne vem, zakaj. So pač kamenje metali in tedaj mi reče gosp. Sternberger, glej da ljudi proč spraviš. Potem sem moji družini rekel, ljudje bodite pametni in pustite jih v miru. Preds. Ena priča pravi, da ste hoteli noter in kamenje metali. Kal. Tega ne vem nič. Rekel sem samo, ako bode danes kdo bodel, bode sam nesrečen, kajti vsakdo bode temu nasprotoval. Kal. Kaj vas je tje napotilo? Šod je bil povabljen od kandidatov za deželni zbor za njune volilce. Kal. Bil sem pač radoveden, kaj bode. Preds. Pa niste volilec. Kal. Tega poprej nismo vedeli. Rekli so samo, da bode zopet čitavnica — kaj je čitavnica, sam ne vem — kakor je že pred bilo pri Manhartu, tako tudi danes pri Zafostniku v Novi vesi in tedaj pač gremo tje, da slišimo, kaj bode. Preds. Okrajni komisar Korber je pa neki rekel, ko ste k hiši prišli, da samo gotovi povabljeni noter smejo. Kal. Tega nisem slišal, kajti on je bil spodaj na cesti, jaz pa zgoraj na oglu. Še le pozneje, ko je razburjenost večja postala bila in se je tirjalo, naj se obravnuje v nemškem jeziku in očitno, da vsak čuje, se nam je odgovorilo, da samo tisti imajo vstop, ki imajo karte. Preds. Nemirnost je tedaj vedno večja postala. Zakaj so pa nepovabljeni zahtevali, naj se očitno obravnuje? Kal. Kaj sem vedel, kaj bode. Preds. Pa gosp. Korber potrjuje, da Vam je rekel. Kal. Seveda, pa rekalo se je: samo nemško, samo nemško, nič slovensko. Preds. Zakaj ste pa pozneje vendar odšli? Kal. Ja, ker sem si mislil, kaj bode, ko je komisar list pisal. Preds. Kaj je bilo na njem? Kal. Naj konjiški stotnik eno kompanijo vojakov, namreč husarjev pošlje in tedaj sem mislil, da se utegne še večja nesreča zgoditi in sem list raztrgal. Preds. Kedaj je komisar list pisal? Ko so ljudje odšli? Kal. Prej! Preds. Je ves naskok dolgo trpel? Kal. Ne. Preds. Kedaj ste odšli? — Kal. Ja, ko se je rekalo, da husarji gredo, bilo je že vse mirno. Preds. Koliko jih je iz gornje Bistrice šlo? Kal. Ko smo od zgoraj šli, nas je bilo 6—8. Potem smo pri Fricu vkup 1 vedro piva spili na vkupen račun. Preds. Kdo je pivo plačal? Kal. Vsak od nas je 20 kr. plačal. Preds. Priče so povedale, da so vsi ti 20 rož na klobuku imeli. Kal. To je bilo iz neumnosti. Smo si pač pri Mihelu evellice ali kar koli je kteri dobil, nateknili. Preds. To neki pomenja, da se gre na tepež. Kal. Večkrat smo si nateknili za kratek čas in neumnost. Preds. Ko ste vkupno popivali, potem ste šli pred hišo in kljub razjasnilu, da je samo povabljenim gostom vstop dovoljen, ste si po sili vstop prisiliti hoteli. Pri tem se je več poškodovanj zgodilo in med temi ste vi kot prvi imenovani, da ste kamenje metali in s Štefanom Pliberškom slabo ravnali. Kal. (k Pliberšku obrnen) On me bode vendar poznal. Preds. Govorite k meni, dokler da vam na kako drugo stran pokažem. Kal. Jaz nisem nič storil, nikomur nisem nič storil. Preds. France Kalin, slišali ste obtožno pismo in izreki prič so tudi tukaj. Kal. Ni nič res. Na dalje vprašanja odgovarja samo: Sam več ne vem, to mi že predolgo trpi, take neumnosti nimam več v glavi, kar sem govoril sem govoril, saj je tudi zapisano. Preds. Pa že poprej se je govorilo, da bodo delavci tje šli, ker je žandarmerija že prej

bila opozorovana? Kal. Morebiti, da smo kako neumnost storili. Preds. Pripoveduje se, da bi imeli vsled nekega pisma v Novo ves iti. Kal. To mi že predolgo trpi. Preds. Ste naskočili? Kal. Ni nič res! Preds. Dalje ste obdolženi, da ste tedaj, ko ste odhajali, na kaplana Voha kamenje metali? Kal. Prisegam pri Bogu, ako sem kamen v roki imel. Naj pride oni sem, ki more to reči. Preds. Da, vsi bodo sem prišli. Zakaj ste šli v Novo ves? Kal. Menda smo vsi skupaj, ne vem nič več! Preds. Poprej enkrat ste se bolj spominjali. Kdo je naredil, da mora vsak 20 kr. za pivo dati? Kal. Ne vem nič več! Kaj takega si ne zapomnem, jaz sem že večkrat 20 kr. zapil. (Dalje prih.)

Listnica uredništva. Gosp. a. v Gr. — Vaša ponudba nam je draga. G. K. v G. Hvala. Stvar je dobra. Pride, kadar bode prostor.

Zahvala zavarovalnici „VICTORIA“.

Po srečnej naključbi sem svoje poslopje in pohištvo 1. novembra 1871 pri zavarovalnici „VICTORIA“ zavaroval. Nesreča v naši vasi nije dolgo mirovala, prikazal se je namreč 11. decembra ponoči ob 10. uri ogenj na strehi ter za 5 minut v svojo last dobil 6 hiš z gospodarskimi poslopji vred. Ker nas je nevarni krik: ogenj! še le iz spanja zbudil, nam je vsem poškodovanim bilo komaj mogoče rešiti sebe, preplašene žene in svoje upijoče otroke, vse drugo je spremenil ogenj v prah in pepel. Ko po tej veliki nesreči moji sosedje, kateri niso bili zavarovani, obupno zdihujejo, ostane meni tolažba v tem, da imam vse svoje imetje zavarovano.

Že 4 dni po ognji, dala je zavarovalnica „VICTORIA“ v Trstu mojo škodo, konstatirati in

mi 8 dni po likvidaciji poslala popolni znesek, s katerim mi bode mogoče svoje poslopje zopet postaviti, in si na novo spraviti za gospodarstvo potrebno orodje. Za tako točno in hitro rešitev mojega odškodovanja izrekam slavnemu namestništvu zavarovalnice „VICTORIA“ v Trstu presrečno svojo zahvalo, ter omenjeno zavarovalnico vsem svojim prijateljem in sosedom gorško priporočam.

Pasjak, 26. decembra 1871.

Anton Sorina, poškodovanec)
Matija Juriševič, župan) v Pasjaku.

Tone Benigar,
opravnik dacije v Jelšani, priča.

Blaže Dekleva,
duh. pomočnik v Jelšani, priča.

Izvrsten prostor [2—3]

za kupčijo z obrodki.

V trgu Šmarje pri Jelšah (pod Celjem) se daje ena hiša trgovcu, ki se peča s kupčijo s špecerijo, krojnim blagom, železom in obrodki, pod skrajno ugodnimi pogoji v najem, in se za prvo leto nikakoršna najemnina ne tirja.

Natančneje pri lastniku:

France Škaza, Šmarje pri Jelšah.

Epileptični krč

(božjast)

zdravi pismeno z zdravilom, ki je že več ko sto ljudem pomagalo

A. Witt,

(60—14)

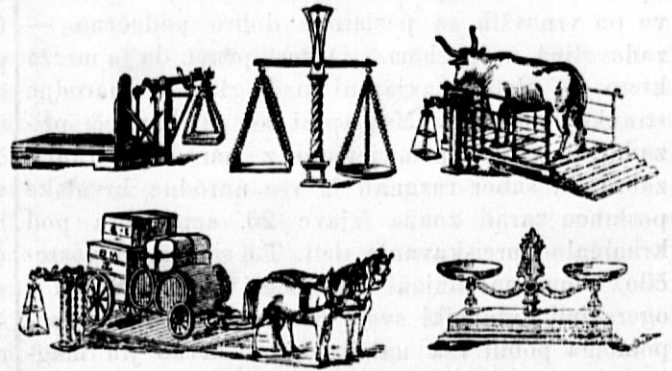
Linden-Strasse 18, Berlin.

Kovane uradno preiskavane decimalne vage četirioglate oblike:	
Nositeljna moč:	1 2 3 5 10 15 cent.
Cena, gld.:	18 21 25 35 45 55.
Nositeljna moč:	20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.:	70 80 90 100 110.

Balansirne vage:	
Nositeljna moč:	1 2 4 10 20 30 ft.
Cena, gld.:	5 6 7.50 12 15 18.
Nositeljna moč:	40 50 60 70 80 ft.
Cena, gld.:	20 22 25 27.50 30.

Vage za živino z železnim obročem in utegi (gevihti):	
Nositeljna moč:	15 20 25 30 40 50 cent.
Cena, gld.:	150 170 200 230 300 350.

Mestne vage:	
Nositeljna moč:	50 60 70 80 100 cent.
Cena, gld.:	350 400 450 500 500.
Nositeljna moč:	120 150 200 300 cent.
Cena, gld.:	600 650 750 900.

Dalje vse sorte druge vage in utegi.

Naročilom proti pošiljanju denarja ali na poštno poduzetje ustreže precej: (11—51)

L. Buganly & Comp., fabrikanti vag in utegov. Dunaj, mesto, Singerstrasse Nr. 10.

Dobro- in blago-

dejne so se samo pravi Hoff-ovi sladovi fabrikati po tisočinah zdravniških spričeval vedno skazovali.

Gospoda dvornega založnika JAN. HOFF-a centralna zaloga na Dunaji, Kärntnering 11.

Sauldorf, 2. decembra 1871. Prosim, da mi pošljete 21 steklenic sladoizlečnega zdravilnega piva, ktere kot okrepevala v rekonvalescenciji enega mojih bolnikov „nujno“ potrebujem, za povzetek.

Karl Köpf, prakt. zdravnik.

Kutty, 11. oktobra 1871. Že večkrat sem Vaše sladove preparate z izvrstnim uspehom rabil in prosim sedaj, da mi za enega mojih bolnikov 2 funta sladove zdravilne čokolade pošljete.

J. Singer, prakt. in sodniški zdravnik.

Naki, 11. novembra 1871. Ker sem z Vašo sladovo čokolado za otroke najugodnije uspehe dosegel, prosim zopet za 6 škatelj.

F. Volny, prakt. zdravnik.

Nyir-Bakta, 10. oktobra 1871. Vaše sladoizlečno zdravilno pivo, Vaše sladove čokolade in bonboni so imeli prva pri kataraličnih stanjih zračnih cev, zadnja pri dia-rejah, posebno pri otrocih izvrsten učinek. (Naročilo itd.)

Dr. Philipp Braun, županijski zdravnik.

Strassburg (na Koroškem), 18. novembra 1871. Pošljite pod adreso čest. gospodu Ant. Ehrlich, mestni župnik in duhovni svetovalec, tukaj, sladoizlečnega zdravilnega piva, detto čokolade in prsnih sladovih bonbonov.

Tomaz Kahlhammer, prakt. zdravnik.

V Ljubljani pravo samo pri gospodu Martinu Golobu.

V Ipari Ant. Déperis.

(11—1)

Jaz Viljelmína Rix

tukaj javno izrekam, da sem kot udoma ranjk. dra. A. Rixa že osem let edina in sama izdelovalka prave in nepokvarjene original-paste Pompadour, ker le jaz poznam skrivnost pripravljanja. S tem torej naznanjam, da se odsehmal omenjena pasta Pompadour nepopačena dobiva le v mojem stanovanju na Dunaji, Leopoldstadt, grosse Mohren-gasse 14, 1 Stüege Thür 62; svarim, naj se nikjer drugje ne kupuje, ker zdaj nimam ni depota ni filijale in

Prava
Pasta
Pompadour.

Ko bi ne imela za-
željenega vspeha,
bode se denar brez
ovir nazaj poslal.

Pošilja se po pov-
zemi (Nachnahme).

sem vse depote razpustila zaradi ponarejanja. Moja prava pasta Pompadour, tudi čarobna pasta imenovana, nikdar ne ostane brez vspeha, ki je vzvišen nad vsako pričakovanje edino garantovano sredstvo za hitro in nezmotljivo odpravljanje vseh mozoljev na obrazu, sajajevce, peg, šinj in ogorecv. Garancija je tako gotova, da se denar retour pošlje, ko bi vspehi izostali. Piskerc te izvrstne paste s podukom 1 gld. 50 kr. a. v. (19—14)

Zahvalna pisma se ne razglajajo.

Vse, kar p. t. prejemnikom ni všeč, se vzame nazaj ali se za drugo blago zamenja, dokaz najstrože solidnosti.

Lišp po nizki ceni za gospe in gospode.

Ta iz novega metala („novo ali talni-zlato“ imenovanega) narejen lišp dela pravi lišp nepotreben, ker ta novi izdelek za pravim ne stoji ne v barvi ne v fasonu in je zraven to dobro, da cela reč četrti del ne stane tega, kar se pri pravem lišpu samo za fason plačati mora; mogoče je tedaj si toliko večkrat najnovije in najmoderneje pripraviti. Še strokovnjaka ta izdelek lahko prekanj, tako dobro je vse ponarejeno.

Naj novejši reči za lišp.

najmoderniji fason, iz novega zlata narejene, ktere zlato barvo zmerom obdrže in so zato pravim prekanljivo podobne, s ponarejenimi kameni ali z emailom, kakor fason tirja.

- broše, fine, 1 k. kr. 40, 60, 80, gld. 1.
- najfinejša, 1 k. gld. 1.50, 1.80, 2, 2.50.
- uhani, fini, 1 par kr. 50, 80, gld. 1.
- najfinejši, gld. 1.50, 2, 2.50.
- cele garniture, broše in uhani kr. 80 gld. 1.20, 1.60, prefino izdelane gld. 2, 2.50, 3, 3.50, 4, 5.
- braselete, fine, 1 k. kr. 50, 80, gld. 1.
- prefino izpeljane gld. 1.50, 2, 3.
- Najlepši ovratniki 1 k. kr. 90 kr. gld. 1.20, do gld. 1.50.
- medaljni, fini, kr. 20, 40, 60.
- prefini, kr. 80, gld. 1, 1.50.
- glavniki, z natikom iz novega zlata, kr. 80, gld. 1, 1.50, 2, 3.
- prstani, zmotljivo podobni z raznimi ponarejenimi kameni 1 k. kr. 30, 40, 50, 60, 80, gld. 1.
- najlepše urne verižice za gospode kratke kr. 50, 80, gld. 1.50, 2.
- najlepše verižice za okolo vrata, fin benečanski fason gld. 1.40, 1.80, 2.
- igle za gospode kr. 20, 40, 60, 80.
- predsrajčne gumbice, kr. 10, 15, 20, 30.
- manšetne gumbice 1 par kr. 20, 30, 40, 60, 80.
- gumbice za ovratnike po 5 in 10 kr.
- cele garniture, predsrajčne in manšetne gumbice, najlepša izpeljava kr. 50, 80, gld. 1.50.
- zvečak rinih priveskov, zelo lepo sestavljen kr. 60, 80, gld. 1.
- prstani iz pravega zlata s kameni gld. 1.50, 2, 2.50.
- srebrne verižice, 13lotne, puncirane ognji pozlačene, kratke, gld. 3, 50, 4.
- 13 lotne, puncirane dolge verižice za okolo vrata gld. 6, 7.
- 13 lotni srebrni medaljoni v ognji pozlačeni in emailirani gld. 2.50, 3.

Prefino izpeljan briljanten lišp.

Tudi strokovnjak se pri tem lahko zmoti. Ta lišp je v pravo srebro vkovan, z zlatimi podlagami in iglami, ponarejeni briljanti so iz prefino brušenega gorskega kristala, kteri živoga ognja nikoli ne izgubi. Tudi so drugi kameni neznatljivo ponarejeni.

- 1 broša gld. 4, 5, 6.
- 1 par uhanov gld. 4, 5, 6. (43—5)

Prestoječe blago se dobi po tej ceni v taki vrednosti le v podpisani zalogi. Zapisnike cen dajamo zastonj od vseh v zalogi ležečih reči. Posestvo enega exemplara je za vsakega zanimivo.

Der Pracht-Bazar A. Friedmann, Wien, Praterstrasse 26.